

Лѣкъ за порѣзано.

Порѣзано-то мѣсто веднага трѣбува да ся тури въ много студенж водж или на ледъ, па като запре кръвь-та да ся обывіе съ мушамж и да ся дръжи връзано доклѣ заздраве.

Прахове за чистеніе зѣбы.

Земи стльчены вжглица отъ връбж	5	драма
притури стльченж кынкынж	5	"
и стльченж канелж	1 $\frac{1}{2}$	"

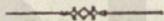
Всичко това прѣсѣй и размѣси съ нѣколко капки отъ трендафилово или друго меризливо масло.

Или земи вжгленъ отъ сгоренъ хлѣбъ та, го стльчи ситно па го размѣси съ стльченж захаръ, прѣсѣй го и щешь имашъ добъръ прахъ за зѣбы.

Кога ще употреби чловѣкъ тия прахове трѣбува да топи малкж четкж (вурцж) въ чистж водж или по-добрѣ въ водж, у којж-то да има растопено малко нишядъръ.

Лѣкъ за ужилено отъ пчелж.

Кога вы ужили пчелж, намажѣте ужилено-то мѣсто съ малко каль отъ уши-ты си па го посипѣте съ пепель отъ чигарж-тж, којж-то пушите, и така щете прѣварите болкж-тж и отока.

СИТНЫ-ДРЕБНЫ ПРИКАЗЧИЦЫ.

Нѣкой си скжперникъ, кому-то ся искаше да му работи слуга-та повече отъ колко-то го храни и пон, еднажъ, откакъ обѣдва заедно съ него, рѣче му: „слушай, като обѣдвахмы така добрѣ, хайде и да пладвамы, та да не губимъ послѣ врѣмѧ нѣ само да работимъ цѣлъ день.“ „Много добрѣ — отговори му слуга-та — азъ пристаямъ.“ А откакъ пладвали, на слугж-тж ся искало еще да яде, та рѣкъль; „Е, господару, ако обычяшь хайде и да вечерямы.“ „Хайде“ — рѣкъль господарь-ть. — Ала откакъ вечеряхъ, слуга-та рѣкъль господару си: „Ты знаешь, че слѣдъ вечерїж-тж ся спи: азъ отхождамъ да си лѣгнж, а тебѣ легка нощъ!“ господарь-ть напраздно ся мжчи да склони слугж-тж си да идѣтъ на работж; той не щя, отиде да спи, и чакъ на другъ день ся движнж.

Еднажъ дошли та казали на единъ чловѣкъ, че сынъ